

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۲۱۱۱۶

توسعه علم الدوله

نمبره ۱

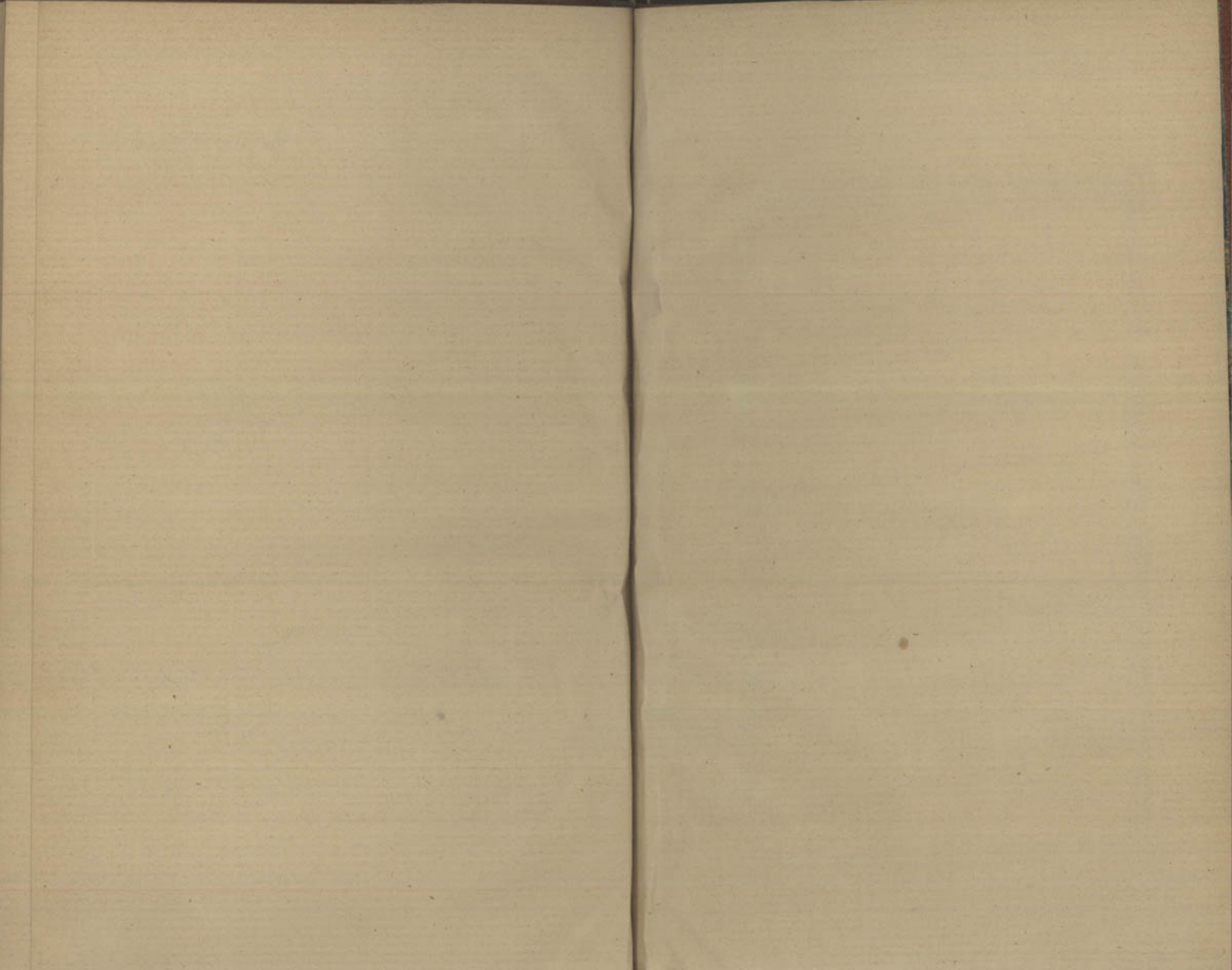
کتابخانه فیروز

۱..... خطی..... و..... کتب متفرقه.....

اسم کتاب.....

اسم مصنف.....

شرح.....

ایندیانی قانون اسلامی انصار

علیرضا جابر انصاری

۲۱۱۱۶
۳۷۳۷۲۱

فریت شمع
 تحریات دکن بجه های خنجر کجای شوق و نیت
 وقت سطر و تحقیق کردیم و خیل میردام بر طبق آنها بزرگ نخلها قدری با
 این فخره که کوز بکای طراش از جبهه کارهای بهریت هم از برای حالت هم از
 برای معمم نافع زیاده بود که داشت و جای کینه تا نصف دزدی است که کینه را
 سبهای قبر شروع کنیز زرا که چنانکه از فرجه بهر سینه افتاده و ضعیف
 و بیسج خرابیهایی که شسته و تنه و از نه اشتن راه است آن روزی
 و در لایرا ان لغت معنی راه چیت قبر جمیع دزدای بق را آتش خورند
 زد که چو اجمیت بخار افکندند و چو ارایان را از لای روح زنده می کردند
 سخن را بهی هیچ کجا نبرد هم از خلق ایران و هم از لایر خا صبر برای بخار
 پرنایع بی بی دل قیران گرفت و از جن قنای کار برت آن شام فکرم که
 با عقا کفر امروز در ایران بهر جهت این نوع اگر استند و حق و عتق و تعلات
 و کفایت و در صحن جان را را در این قفس عجزی ترقی خوب می شناسم و از طرف
 دیگر می بینم چو سبب صبر که هر نظام که امروز بکلم صفات و خیالات
 پدیدار

و تحریات علیه خورشید اهرت و دزدان ق قریم آبادی و در تحقیق
 از شهیدای حالت پرستی این عهد است ریش این طرح بزرگ و نقش با همه این
 سعادت نجات یقین دارم که بخار سینه بخار بهر اینکار و حب و عتق و کینه
 منت و غیره شوکی عیب صلی که نخلها هم خوب می بیند شتر سینه کارهای
 و هم از برای نفس جان را و هم از برای دیگران اسباب ضررهای تازه و در حب
 صحت کلی خورده است
 مقصودم از این عیب اصلی این حرف قریم است که در لایرا ان عتق نفس بخور
 با عدم و نیا شسته کردیم اسم غرور و جهات بخور و عتق کنه استیم و بخوریم
 جمیع مشر و دنیا را بزرگ خا عتق چهره استیم و هیچ طریقه استیم بزرگ بخوریم که قدرت
 علم لایر لایم چه قدر که از دایره عتق نفس با نرات و قی بخوریم راه که بهریم
 یایات را نظم بهریم شکلات خا صبر را رفع غم می کند و غلا نکر صدق و غلا
 حقه معقول و غلا نفس بزرگ خا مستند با بر آنها را جمع کرد و بخار کار با بهریم
 که در سیک از جاسر ما لایر از علم بهریم اسی بیانی لایر بهر عتق است و عتق
 با ستم عتق را خا و خیل عتق را در نرا بهریم و عتق با علم عتق می کند

در کجای که آینه گرامت علم لایع خمد را نخبه در کجای نه بر بقاء صفات
 درجه لایع و ناطوری بود که ظهور و بقای آن فقط بقدر درازی میسر می شد
 اما لاخلاق آگاهی دنیا بجای ترستی که در ویرایه ترستی یک ملک چنان
 وسیع عمیق و دقیق شد که فهم اندیشه میسر اولاد یک ملک قلاب سال
 کسب لایع دلدار و جبهه شمشیر حیرت عقلای ایران را جمع بنم لایع خمد
 این بقدر داشت یک چندس احسن فرما کار زی خواهر شمع چرخ
 لایع مطلب بزرگ هند در ایران مجبور است پنج ادبی درت با فرق
 علم بقدر هیچ و در قول نموده لایع چرخ هند بزرگ عقل است که جمع
 لایع خمد را فقط بقدر نفسی نتوانست بهر بار در لایع خیال آنه یعنی
 این طرح رفتن راه با هم ذوق و ذوق و کفایت چنان با هم میست و نام
 و در او با هم که است و کلام با ربه بخبر ضرر با خطبه و آتفه ای نه بهیچ
 خواهر داشت چنانچه نموده این نوع کار با هم در شراکت و سعادت بزرگ
 خوار به مکن خواهر بود در خود مکن فرستادن هم با هم که با نیت که
 و حمزه به تبعیت حالت محضی به شرطین که با نیت است که ابواب
 شراکت آن به نیت ناس باز شد اگر چه نموده با نیت شراکت فارغ از
 اندک

فرمایند که حرف قطعی زده شد طریقی که فرستاده لایع صحیح و کمال است
 اما بشخص بچول میمانم که در طوطای ترانه در لایع نوع و لو قرار در ترانه
 اولاد لایع استیلا در شراکت خمد را نخبه دلو تا نا اکر هم فرض یک طوری
 راضی نشد آنچه به عیب و لازم است نخبه دلو و آنچه با نیت و مضرت است از
 نفیض نخبه دلو و بعد از در در شمشیر نخبه دلو و بهر را بجهت بطور نا مضرت
 بهم خواست زود البته لایع نخبه دلو که لایع خمد را از روی عدم بجز
 یکدم در عرض و شرح و اثبات و جواب این نوع خیالات آگاهی است
 سی چهل و یکم قسم نه الکاری نامه که به خود روانه است با هم و اگر چه
 اقرس شش در عرض و شرح و اثبات و جواب این نوع خیالات آگاهی است
 و قول فرموده اند اما خطبه بفرموده که عقاید آن صحیح را بجهت
 در هر دو که بی نیت و بی نیت و بی نیت و بی نیت و بی نیت و بی نیت
 نامه حقیقی فرمودم که لایع خیالات نامه را با نیت و اولاد عالم عالمی
 آن خیالات و در دست عقاید و نیت صد نوع خطبه و نیت از نیت
 باب چه خواهری دیگر خواهر شمشیر نخبه دلو تا نا اکر هم فرض یک طوری
 صاحب آن خیالات نوبت نام با نیت کفایت و حق کجاست

جانبه ثانی را در اجزای خنثی قدرت بزرگ که ملاحظه خواهد کرد معلوم
 بجهت نفوذ مقتضیات علی طبعی است که اگر وقتاً اقتضا میسر شود
 با خنثی شریک فرجه میسر هر قدر در شریک فرجه بخوانند باب
 آن بر بجهت قدرت آن فراهم و نیز حاضر است مکتوم
 عین ۱۳۰۶

فراست نه سحر است بخانه تا تاریخ ۱۳۰۶
 در وقت تمام نیت شریک مطالب را غنیمت و غنیمت در نیت
 زیرا که هر منوط است با نیت نامی که در طریقی می شود و نیز در تحقیق آن
 و نیز در تحقیق و قدرت آن اطلاع قطعی فراهم شود که هر چه نیت را
 خنثی زود لغت می دهد در این باب که هر چه در وقت فراهم است و جاهای
 صحیح را وقتی می رسیم که این نیت صحیح باشد در وقت فراهم است
 و نیز در محظوظ علی می رسیم که معادنی که بخانه نیت داده اند
 به هم است زیرا که در این باب حقوق به نیت نامی را در وقت فراهم
 تا نیت نامی که در وقت با نیت نامی نیت مطالب معتمد نخواهد شد با نیت
 این نیت مطالب مرقوم را چه با چه بهتر از نیت نامی بطور نیت نامی
 تمام شود

خواهم کرد بشرط آنکه صحیح کار را در طریقی قافی در وقت کرده
 باشد بر بدو در خارج آن که با آنطور که در این نظر می رسد صحیح نیت خارج
 خنثی نیت که در این نیت خواهد بود آن سر می که در این جمع کرده اند با نیت نامی
 جمع نیت نامی است از برای این نیت که کار را سر می می رسد و می رسد
 که نیت نیت خواهد بود در وقت در وقت و نیت نامی و نیت نامی در وقت
 در این نیت که کار را بر جمع می رسد می رسد با نیت نامی در وقت و نیت نامی
 در این نیت که کار را بر جمع می رسد می رسد با نیت نامی در وقت و نیت نامی
 بر می رسد که کار را بر جمع می رسد می رسد با نیت نامی در وقت و نیت نامی
 خارج داشته نیت نامی که نیت نامی در وقت و نیت نامی در وقت
 نیت که کار را بر جمع می رسد می رسد با نیت نامی در وقت و نیت نامی
 قریب ده ماه قبل از این نیت نامی که نیت نامی در وقت و نیت نامی در وقت
 بصداب و نیت نامی که نیت نامی در وقت و نیت نامی در وقت
 این نیت نامی

و کربان مرا قی بخانه نیت نامی با نیت نامی در وقت و نیت نامی در وقت

بزرگواران طهران نسبت برنج اهل رخصت و محبت بینانه
 فرم بصدق آرم حاضر شام که بان و خلی خدمت بنم و با استیض
 سر و دوس شام با زعفران سرانم که بعضی خدمت نمایان ترانم بنم
 فرمید از برای خودم شام ترانم لاج خدمت نخور فقط در این
 قرارم که بر دست محبت بمنند اگر رقی برت باید و ال الم
 خواهر که در حق و ان غافرت و کلمات زنا خواهر شه
 در آن که استاز یک فقره است که خلی ستر منویم در این
 باب مطب رابط برهم امروز حالت فرارم ال الم هغه انهم
 مقصود خواهم زشت چیزی که از جاتا که عرض کنیم این است
 که نبر ما به دهنه و بحرف آن مندریس یک قدم بر نرارد اعتبار
 ناچار را یعنی سولوا آنها را زهوفیت و نظر بختی باشد
 در این سیال هر وقت خیال نخور از شرق تا مغرب یا سیر دلم
 که بتصور یک و دو ممتاز قلب نخور خوش ترانم همیشه صورت مجاب
 مستطاب بر نظام زهوف ترانم در ملک اول در نظم محکم شرم و عزم
 هم مرقع و هم حاتی خاطر ترانم که در خدمت و تحیه دارا است
 این

ایشان از فرم کرد که تا می شربت و دفعه اول است که می نوشم و در
 ایشان امری واقع بود است هر چه شربت قطعه به صبر و شتاب است یک
 تقصیری که دارم از خدمت که خدمت نیکو است که کمتر نوشتم ام
 عن در این تقصیر سوخته به تر ترانم بنم که وقف بر خلی و ما بری
 و ناخوش و تنبیه به هم لایس زور که سر در خدمت دارد و انور در خدمت
 نشه عرضیه خدمت ایشان عرض کنیم ال الم هغه انهم مقصود که خواهم
 که جو غلظت در حق بنم که و استیض است است نخور اولین سرانم سرور
 و نه فرم فرار دلا و دلا داشته اند که نبر را بر این ترانم اما که
 موافق با طریح خواهم فرستاد علی عرض کنیم که بنده ای که در
 از خدمت ایشان در و محرم کرد و می کنم که محتاج است به این از برای
 روح فرستاده از خدمت ایشان بکر بچوقت به انوشه ۲ کرد
 ۱۴ بجای ایف
 فرمایم نم هغه پیش خند طری عرض کرد ام نه سر
 استاز نامه راه را در روزنامه حلی خوانم مهر عشرت نصیح است

وخی خوب می نهد اما ظاهر بعضی فقرات آنرا باید اصلاح کرد
 و اصلاح آن در این است که گفته اند در روزنامه فرصت داریم و نه
 ان شاء الله تعالی چنانچه فقره ترجمه است خواهیم نوشت که گفت
 بهر درون بگو معصیت کار این بدو است و هر دو در معصیت
 با معنی با قیامت اینها را نمی بخشد و هر دو نای قیامت هیچ وجه
 مطمئن نشود اینها معصیت خوب است خواه هر معصیت و ضعیف است
 باشد

۱۲ شهر محرم

فخر است ثم
 بقای نامه راه را در روزنامه دولتی خوانند
 یک فقره هم آن در آن روزنامه که محمول است صاحب این
 امتیاز نامه کمیته حقوق این امتیاز نامه مال کمیته فخر است
 به ازی هم میخوانیم بهر هر روز در آن صرف این راه به نیمه از آن
 که به هم اگر میفرمایند به بعد از آن به هم فدی نفس چه ربط و
 در این امتیاز نامه دلرو از اسم خدای نفس هم اثری در این
 امتیاز نامه پیدا نیست میفرمایند هزار تومان را یکپایه به
 بکار

بکار یکپایه است در آن پس که در یک محله بر زمین یکپایه می سازند
 در محله دیگر یکپایه در یک زمین دیگر یکپایه بوند راه را می زنم و این امتیاز
 مال است که ام یکپایه صاحب امتیاز خواهد بود کمیته که بگوید این امتیاز
 مال فلان یکپایه است و گرنه این حرف چه معنی برای امتیاز خواهد داشت
 محض این است که تمام این امتیاز را در هر یکپایه که معصیت باشد
 بهر در این ب زمین هیچ معنی و هیچ طبع این امتیاز نامه آنرا به صاحب
 بام در هر ای امتیاز نامه نوشته شود که محض است ثبوت این بکار یکپایه
 در کمی امتیاز است در هر خط میفرمایند بعد از آن بعد از آن
 باید اسم درم و مکان آن شخص تمام و بصورت میس و معصیت خوانند
 محض است ثبوت این بعد از آن شخص که صاحب امتیاز باشد و آن را
 و حق تمام میسر که هر طرز و هر چه یکپایه که مصدق بهر نفعه
 و حقوق این امتیاز نامه را با یکپایه با یکپایه بهر نفعه
 یکم نفعه صاحب آن شخص که صاحب امتیاز است جمع شوند و یکپایه
 ترتیب میسر و این امتیاز نامه را با یکپایه و این امتیاز نامه را با یکپایه

آن کینه صاحب استخوان لازم نموده است که صاحب استخوان
 که در حضور من قرار بسته اند و می گویند که استخوان خود را بپای
 خود نماند و نخواهد گشت منتظران نیز بفرشته اما قبر از هم بهتر باشد نفس
 بجو کیم خود قرار نامه که صاحب آن است از کتت بخواب مطرب هر طام
 به صاحب شایسته حضرت قهرس و لا یجید روحی فردا نیتند بفرشته
 این منتظران را از حرکات گرفته ام و الا آن در دست ما است
 و صاحب این استخوان هم اینها اگر چه در بعضی محقق و در بعضی
 تو این کینه استخوان حرفی دانی هستند باینه خود قرار نامه بگوید
 که صاحب این استخوان نفس است و می گویند که این استخوان نامه
 با نظری نفس و نفس استخوان هیچ نمیخواهد است مطرب را نخواهم
 حصر بگویم هم زیاده طلاله شده و هم می ترسم باز به هم باز می آید
 صاحب استخوان نفس بفرشته بفرزدان شش کینه هم در هر ملک
 بعضی شرط نام کرد و در دله که اگر عاقلان شرط ناقص باشد هم کس
 کینه می تواند غنیه هر در فقرات تا کریم غنایم حال حرف نهم
 زیرا که مطرب در هم و غنوش خواهد شد
 دهی

در بعضی فقرات کفران استخوان نامه لازم است چنانکه کلمه نویسم اصلاح
 این فقرات در بنا هر خواهر بگوید که اصل حال است که در بعضی
 طایفه آن اصل را بصورت شرعی یک پنهان در گذرد باز هم عرض می کنم
 قبر از هم بهتر صاحب استخوان را ارفاق قان کیم سده و شریک کیم
 یک فقره که در خود قرار نامه نه روح شریف نباشد پس به خط
 میفریاد که شسته باشد بقا است ما از فرشته با حرف فقر شریف
 این
 این تریات صاحب عذمت و ناس و به بخانه بختی را علم
 شمر کانه نیت خیال دهم چند صفت دیگر یک فقره دیگر نویسم
 فرصت ندرم است اما همیشه آنه تفصیل و خبر یعنی خواهم فرستاد
 این همه در پاک سابق بنویس یک فقره بخواب مطرب هر طام
 حرف زیاده قلها و در شسته با وصف این بنامه یار شریف را راه را بایت
 خواهم بنویس

فقرات شریف
 سیرت پاک در پاره فرستادم که بهتر تا امر در نظر
 فقره ۵

حال نخواهم بر سر یک شست ای که هر تها به معطل بوده چنانکه حرف نهم
 اگر در آن عصبه برای فلان راه یا فلان عصب که مقارن می باشد
 یکی که در نفق خاص داشته باشد آن مقارن را در فرستادن
 یک دل نخواهند خرد به جلالت این که هر کس که شتری شکر است
 باشد اول خواهد پرسید از کجاست که این یک که در نفق و افاق
 صبر خواهد شد جواب به خواهد بود خواهیم گفت که همان معقول است و دروغ
 کندیم و یقین داریم و چشم حق را این هم نیست که این یک که در نفق صحیح
 در بگوشت ما هر قدر غنی و صلاق باشد و هر قدر هم شکر هم حرف در بار
 فرستادن می نمی نخواهد داشت اگر کمر نرانی تصدیق نمیشد به یکس
 قبول نخواهد کرد اگر کمر نرانی خارج هم شکر به یکس عصبه نخواهد
 اگر در دای هزار شکر است به شد و اگر صبر اعظم انقیاس به یکس عصبه شکر
 که ما این یک شکر به جوف همه آنها یک و نوار خواهد بود و چه نسبت
 در این نوع کار که حرف خجاست نه حرف شکر نه قول می نماید
 نه تصدیق به صبر اعظم نه شکر است به محبت هرگز نمی خواهد بود در یک عصبه

علوم صنایع و تجربه و مهارت محض لازم دارد تصدیق خاصی که خارج
 از دایره آن فرستادن است در نظر هیچ طغیان فرنگی صلاح اعتبار و معنی نخواهد داشت

تحقیق تصدیق زین قسم است که به بسته عصبه منسب معروف باشد
 بخط ادراک در آن نوع مطالب نیز بود که اولاً خود را محقق تصدیق نموده
 تا با وقتی هم رضی شود که اسم یک عصبه می باشد یا به خیال نمیشد
 از برای اصولی تصور کند خواهد بود به نظر نیست از برای آنکه محقق قبول یک
 عصبه پس بداند به آن عصبه ضعیف تر باشد به در فرستادن عصبه
 خوب ضعیف تر است لا عصبه که گوش نه باشد و در آن حرکت دانی است
 عصبه که نه باشد به شری طایفه شهر و قاعده های معروف و (اولی کای) ^{در}
 ضعیف تر باشد و قول آنها بقیه طایفه می شود مثلاً اگر از این عصبه
 به یکس دیگر به هر با هر با رضای خود علامت نماید که در فلان سکه یا فلان
 تحقیق کدام تصدیق کنیم که فلان عصبه عصبه خواهد بود مقارن آن عصبه را
 جلالت اعتبار آن عصبه لذت هرگز نخواهد بود
 به همین است که این نوع عصبه معتبر از برای دفع و در بر با معنی هرگز نخواهد بود

خود را در ملک بعضی ضایع خوانند که در آنکه میخوانند بر این متواتر
 ملک خود را که گنبد قمر از آنکه حرف است از میان پادشاه میروند و بهر
 که میروند چنانچه نفوذ خدش میسر را بهر دایره برسد و امر می کنند که
 از آنکه آن خدش میسختن و صفتی میخوانند و از روی نقشه کاوی بهای صحیح
 ثابت کنند که فلان است از فلان قمر منفعت خواهد داشت از وقت
 از برای آن است از فلان زمانه تا فلان مقدار آن شهرها و یک پنجاه جمع میزند
 دولت ایران بخوابت میگرداند از برای برادر و این نوع طرحهای تازه
 و به که دارد فقط نشئت که از خارج پانزده ملک ایران را که
 و از وقت اگر میسر شود پانزده هر و پانزده این ترقی اویسی دولت
 و این فتنه ای جهالت بود بلکه فتنه ای است از اعتبارات که در حال
 که همه برستی برادر و تحقیق نشد و الا آن مستعد هر اینه صراحت میانه
 فتنه ای چرا این کارهای غرض و تقدر را بفرماند و در و نه در ملک بعضی زحمت
 و خرج زیاد در گوشه کنی و بعضی یک کار دیگر به گنبد که اعتبار آن بهر
 که مال که خواهد شد از برای دولت و قی میخوانند و بر سر می کشند که
 به

پانزده کار را در ملک است که نفوذ و نفوذ خدش که هر یک از اینها
 باشند پس روز که خیال دارم بریز نفیستم با و در بعضی است و بعضی
 کشف در بار و بعضی شش یک و پانزده برای دولت و برای آن که پانزده ضرر نخواهد داشت
 اگر بعضی معنی نبوی با بنی بجهت و بعضی آن که ضرر ندارد و اگر آن که بهر
 بهر دولت اینها و بعضی ایران خدمت شایسته که تمام
 هنوز کار تمام نیست مظهر و ابی میخوانند و آن که از بنی ضرر نخواهد داشت
 مفرح

خدمت شایسته
 البته از چهار یک است باقی که در باب آن است
 فرستادم این خدمت شایسته که شرط عمر شریف که در ملک است که نفوذ خدش
 معتبر رافعی علم و شرط پانزده ای است که فلان که بعد از فلان خارج
 منفعت نخواهد داشت چنانکه در ششام و خوب بهر آن که در آن چنان میسر
 چهار یک پنجاه بهر ضعیف و خرج آن فوق بهای ایران است
 خدمتی که بجناب عالی و بعضی که هم این است که این مقدار و این
 عهد را بطور که رفع لغو و در روز میفرماید بعضی را و او نیز از لغو
 اسم او بر سر چنان است و در این در سر روز و در بعضی خواهد شد و در این

که راقی میسر صفت در طبق شروط و کلماتی است اینها ظاهر و باطن خارج
 و باطن آن است از آنرا که در دست و در دست تحقیق و برادر دایم این چندین
 چنانچه قدر که در تحقیق با خارج نمیگردد و یک دین از دست عیب و باطن
 حق مطابقت به خود اهر دشت و اگر هیچ کاری شریک به هیچ طبع و لغوی از اینها
 خود اهر دشت و در هر دو لغت است که هر کس معنی با هر تریز و در کف و غایت
 در سطح است هر کس هر نظام و غایت را به هر کس که در سطح خود اهر دشت
 الا با آن غایت هر دو در کف که به هر تریز و در کف است عیب طبع خود اهر دشت
 با خارج و کف در طبق میسر و در هر کس که در کف با تریز و در کف و غایت تا فرزند
 و کف و در هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 بر وجه لغت و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 با آن که به هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 مندرج به هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 روشی که است اگر لازم به هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 مطابقت این است که اولاً هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 لغز با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف

شرکای یکدیگر اینها از هر طایفه که بخوبی قرار خواهیم داد و کف میسر و با هر کس که در کف
 آنکه در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 اینها از هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 و ده دشت هر دو از آن فرج برادر میسر و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 بر وجه لغت که خواهد بود و اگر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 منفعت خواهد داشت و در هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 نه هر چه خواهد بود که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 بها که یکدیگر به هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 آن که به هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 در هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 خواهد بود که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 بر وجه لغت و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 برای تصدیق و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 متحرک این قبیل خارج و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف
 لغت و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف و با هر کس که در کف

تحقیقات کا فی مابین کفر یا حق کہ جس وجہ سے اس نوع کا مانتا ہے
 حضرات ہم بعد از مذاکرات با معنی نیز بر سر شکر کف و در آمد که با حق
 اگر انجور است عدیم بر عهد کبر بعضی مہندسین حق شہر و در آمدی نقشہ و شکل
 و جہاں ہی بنی نقشہ طرح مہندسین از برای فقط بر آمد و میگویند بہت ہزار ہیرہ
 معلوم است اخترف را در ایران ہم طور خوب ہستند و این حرف راقی صحتی
 این نظر فیصلی مامور طبعی می کہ گذر برای نوئے این حرف عرض کنیم کہ کیا نے
 (ضیح یا نا) کہ در کتب دنیا قطع میکنند این در آمد کثرت فی دکان
 ناقص را یک کیا نے تا نہ خواہد خورد و لذت برای بر آمد و غیر مایہ آن ضم جہاں
 فرست طرح میں کردہ لہذا کہ کیا نے تا نہ در تحقیق کار در سطح
 نشو و یک دل خواہد دل و لذت برای آن این کیا نے تصدیق مہندسین معروف
 لازم است و مہندسین معروف ہم وقت و کار و علم و اضافی بخوار کثرت از این
 میں نہا نمیشد این فقرہ با ہر لذت ہم کہ جہاں بہتر از فریبہ اینہ
 اہمیت بر آمد و دوجوب مہندسین معتبر را با یہ در نظر ہمیشہ محکم ہوا ہوا
 زیرا کہ غلبہ مصلحت و ضرر ہا در نہ کہ ہاں مایہ مازد لہذا فقر ہم کہ لہذا
 خارج محکم کہ فریبہ خارج معتبر نہ یک تہ غیر در گزراں بولہ ام خند حصہ
 پنجم مطلب خلیع عدیم است و در سیم کہ فخر لہذا مطلب اصل جہاں مع
 داف

و غیر طرح ہاں با یا و فرق زحمات صاحب نشہ با مطلب را حلا
 سلیقہ خوبی شرح و بطور اہم مطلب مہندسین لاجہاں کہ با یہ مایہ مایہ
 و با یہ کار را پیش بر ہم طرز جواب شہر عالم با صرف نفس بہر سبب
 و بہر دفع کہ بخوار نظر خواہد کہ بقول رسول موزا خاں حضرت ہم کار کو
 بہتر لہذا درت نمیکرد ہم خارج ہم حجت ہم مکتوبیت نزدہ و اگر و خا
 استیارات نہا مکتف و در آمد فی آن آ، در دست نہ خواہد مایہ دفع
 ہمہ این دفع الائی تہ یک خبر است و آن لہذا کہ این مہندسین
 لہذا دفع بہرہ با و در مہندسین را دہندہ کہ تحقیق کار در انجور با صدی ہزار ہا
 را در دہاں ای اوچنی خواہد ہو بکثیف و تہ پر دہن جہاں در دہاں کار با یہ لہذا
 ہستہ کہ این مہندسین را در آمد کہ را در است مہندسین دیگر در لہذا با
 ہم با یہ ہمیشہ لازم نیست کہ فر دہند مہندسین ہمہ اول با یہ اورا کہ ہم
 دیکہ در مہندسین را این ہمہ را با یہ در نظر دہندہ با یہ کہ اگر اذضا بر کھند
 و جہاں ادیت بہ ہنہ اگر ہم صہ کار خوب با یہ برش نفسی او در شرح را در
 خاں از نایج خواہد ہو با یہ اورا ضرر و خوشی و بہر دار کھ ہر است
 اگر چہ اوچنی مطلب ہمہ شرح ہزار د لاکہ در را کھنڈا کہ نہ خوشی بہ منزل و در کھ

وقت و محاسن ادمه صرف این گرفتاریها خواهد بود و در این نوع گرفتاریها
 با نره که لازم از نره کانه اراست اینقدر خسته و منتظر خواهد بود که از طرف
 معبر با طبع اگر خواهی در این وقت در جوی هرگز نشوی و نه بی و نه در
 رنجش نخواهد بود با بر بقره که کالیف او را چه در حضور و چه در غیاب کرد
 مثلاً باید که لازم برای خنده روزی که در آن یک بار با دلو و دیگر است که در آن
 یک تهر حرم که لازم برای او چه اینهم و با اینهم که از آن محفل که به اصطلاح
 تهر حرم و خندش که البته در تهر حرم است که به موجب سبب و به موجب سبب که در آن
 که لازم است تهر حرم و معادن این خندش قرار میگیرد که هم تهر حرم است این نفس را
 تهر حرم و هم تهر حرم و هم تهر حرم و هم تهر حرم و هم تهر حرم و هم تهر حرم و هم تهر حرم
 که در خندش بر در اوج این تهر حرم که معنی این نفس از خندش برای آنها
 بهتر است هر چه خواهد بود و بکنج با به معنی و طبع که این تهر حرم و در خندش
 موافق عادت و تصور نموده که این فریاد است تهر حرم که برای داد
 برای آن که در روزی از آن محفل که در آن وقت و خارج با لغت نموده
 و در آنکه این خندش و تهر حرم و تهر حرم که به معنی و تهر حرم و تهر حرم

والله

والله که بر او را بهار از این صفت شروع نهر از برای آنکه وقت
 ضایع نشود خوبت خفی زه تهر حرم با آن کرد خندش را روانه صفت تهر حرم
 که بعضی در خندش فریادش روی او بیشتر در راه از خندش تا تهر حرم
 بر هر و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 موافق و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 که به معنی و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 پس امروز با تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 بر سر تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 معصود که در آن فریادش و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 در باب یک تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 خندش حرف تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 و هر چه با و در این تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 که در تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم
 تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم و تهر حرم

و شریک در سایه و شتری بخوابد از برای آن حاضر خواهم که پس قیامت
 همه چیز منی و تیر پر دست بفرماید که این ذکر گفت تا منی زهر را بدست
 بفرستد

جوابی چنانچه پاک فرمود از طرف جناب زسیه است آن عیب اصلی
 است از منی بودن اسم صاحب قیامت را در لایحه رفع فرموده شطرتیم که بنیم
 چه کرده اگر هنوز دست نشسته در راه آن خوله دلو که با آن درون
 جناب بهر خسته محمد دلو را در دست مقصود میفرستد چنانچه هم زحمت
 و قدمات این نوشته با آن گفته است الا قیامت در هر چه گفته اند
 بفرماید با آن تفاوت که پاک فرمود ۲۲ رسیده زیرا که اگر ضعیف تر است
 این پاکت بجای آن فرستد در جلف سینه خوله با آن دعا
 فرستد باید این را از آنجا تغیرا برگردد شطرتیم جناب زسیه

فقرت ۲
 این شخص که این رسیده را می آورد آن مهندس است

که دعای کعبه هم تیر بفرستد
 آتش بر روی جگر مردان و مقول و مقبره و جنس چهار کپنه می فرستد
 و چنانچه

و نفیس است تأیید او این است که راه خوبی و تیر ز جلف و قیامت
 و چنان معاد و چنان معنی با قیامت است که یک کپنه می دانه و دانه
 همه را تحقیق و خارج و دفع آنها را راقی شرط و علم فرستد برادر دانه

راقی قرار می که در این دانه ام این مهندس بعضی دانه خود را که ایران
 شرکت نوک ایران را تا به او امیر نگار جناب سبط امیر نظام و جناب
 خوله بود از دست عیبه و از کار نگار نگار با آن دانه را صد می
 دانه را سبط به خوله و دست و در تحت این جناب با آن نوک گفت و از هر چه
 تا به نفس تا خوله بود است و به بعضی دانه او این ایران و تیر و تیر
 با و خواهم دلو که برادر دلو را و چنان تأیید که در جلف و تیر
 تا به فروخت و دانه مهندس که در پاکت عیبه بفرستد این نوک
 خواهم فرستد که قیامت دانه این نفس بنظر عالی رسیده بهر اگر این مهندس
 منف جناب سبط امیر نظام و جناب سبط است و حق مطالبه این
 و اجرت ندارد اما چنان مقصود تأیید ادب فرستد برادر که است
 که منافع آن عیبه است و حق ایران خواهد بود در عیبه احوال چنان
 غریب و معقول بر بصیرت برادر خوله و چنان است لهذا جای تردید

این نظام و جناب مطب محبت و چند نفر از معتبرین شریعت
 بزرگ یعنی عد و نفعت را تمام نموده و هر قدر عجله که میسر باشد
 بعد از آن هم خود را نخواهد گذاشت و برادران را در میان خود
 شری را می پنداریم که در بشریت هم استقرار پیدا کند
 و در خطای اعتبارات نیز مال پیدا کند تا به دست
 و ضبط شود و نیز بشرط آنکه را بر دست آن چندین نفر
 شود باین شرکت نامه و تصدیق نامه پیدا کند تا به دست
 آن اعتبارات هر قدر در خطای هر ضعیفی واضح و در دست
 معنی کاغذ و خط و مهر است و صورت ظاهری این سند است
 باین ضعیفی شایسته در این شهر یک لفظ با در آن نیاید
 باین که هر ضعیفی تصدیق استقرار پیدا کند تا به دست
 آن اعتبارات و خطای آنها را که در دست هر یک تمام شود
 و باین جهت که عرض کردیم باین ضعیفی دست برد که تا به دست

کلام

پیدا کند اقل از چند روز شری از خطای اعتبارات شهر بهمان شهر که
 با این شهر باین شهر که هم این حرف را کرد باین شهر که در دست
 پیدا کند تا به دست خطای اعتبارات نیز را با آن پیدا کند
 موافق قاعده تمام و ضبط نه این مطب را حصار شهر را
 زیرا که هر اصول این مطب است این شهر که در دست
 تا به دست خطای اعتبارات برقرار و قطع شهر به این شهر
 خواهد فرمود که به این شهر که تا به دست در دست شهر که
 کار پیدا کند نیز را با این شهر که تا به دست در دست شهر که
 خواهد را باین شهر که تا به دست در دست شهر که
 که این را باین شهر که تا به دست در دست شهر که
 بدو در دست شهر که تا به دست در دست شهر که
 بدو در دست شهر که تا به دست در دست شهر که
 سخت مخالفت دارند و نتیجه مخالفت آنها را تا به دست شهر که
 باین ضعیفی و اتمام نامه شد که این شهر که تا به دست شهر که
 در دست شهر که تا به دست در دست شهر که

تفویک اسم از روی دهم و چنانچه که میفرمایند هر طریقی
نزداد و بلکه مخالف عدول است آن الم مطلب را خوب فهمیده
و در دست میفرمایند

۲ صفر ۱۳۰۲

فراست شوم پاکت مرخص هم و یکم میفرمایند
لنه و با سر سیه زیاده تا ششم زیرا که از روی کمال
مرقم فرموده بعد از آن وقت اول است و این معنی است
و از آنکه اول نمیشد و اول اول نمیشد و این معنی است
این فقره اول را هم میگویند قرار بر سه که آن وقت نفر که شش
باشیم و میگویند هر که میفرماید که میفرماید از برای هر هم
میکرد آن را قرآن بر منته باین شرط که هر وقت یکا در وقت ۱۴
مطابق به نماز اگر شتری آن اقامت بخورد و آن فقره هر آن معنی
یعنی آن یک قرآن که برای هر هم در آن یکا میفرماید و حق است
باشد که آن اقامت که قیمت آنها و آن فقره ضعیف باشد
شد فذل تا جوجه هم قبول میکنند و از برای هر هم

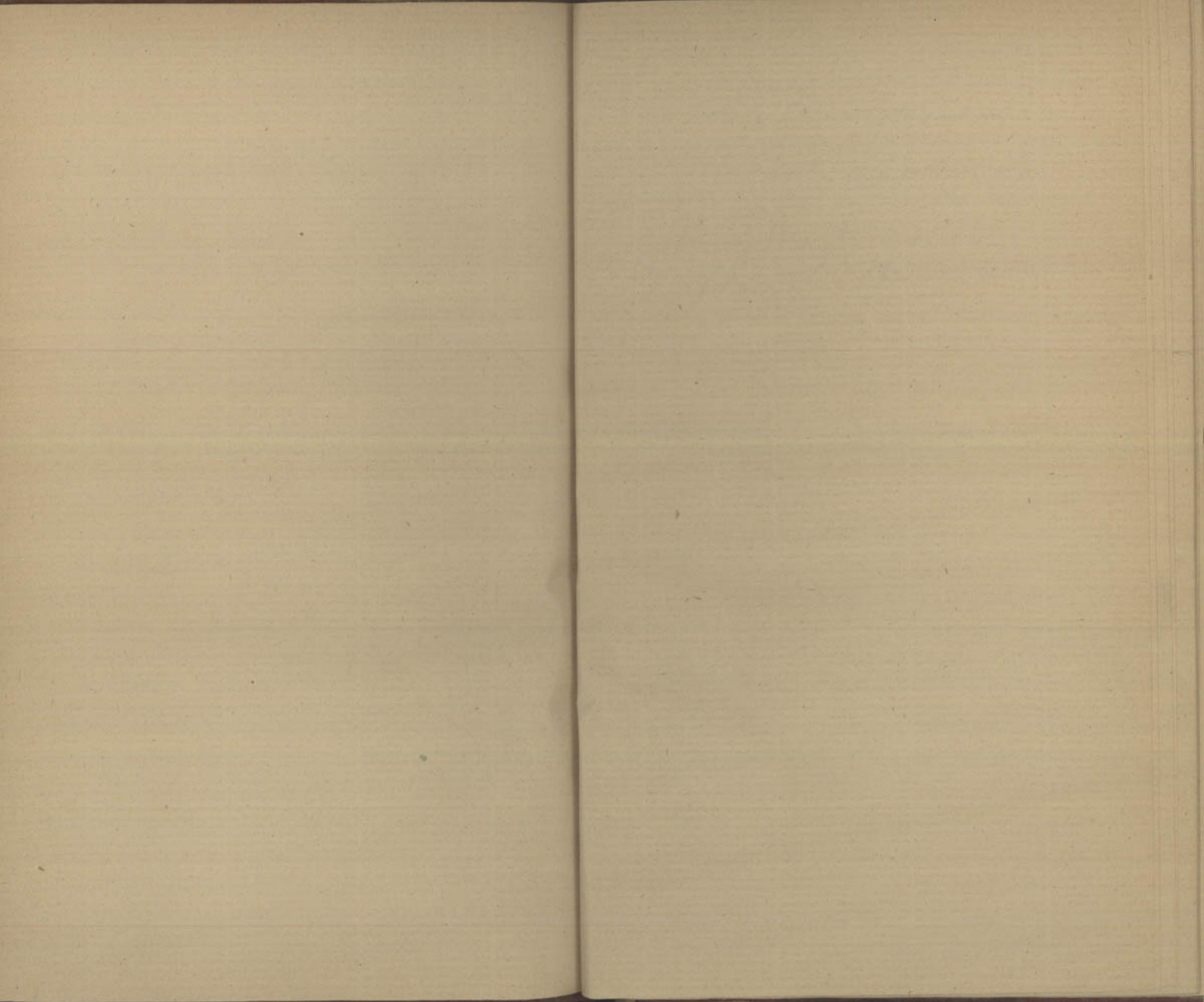
۲۲

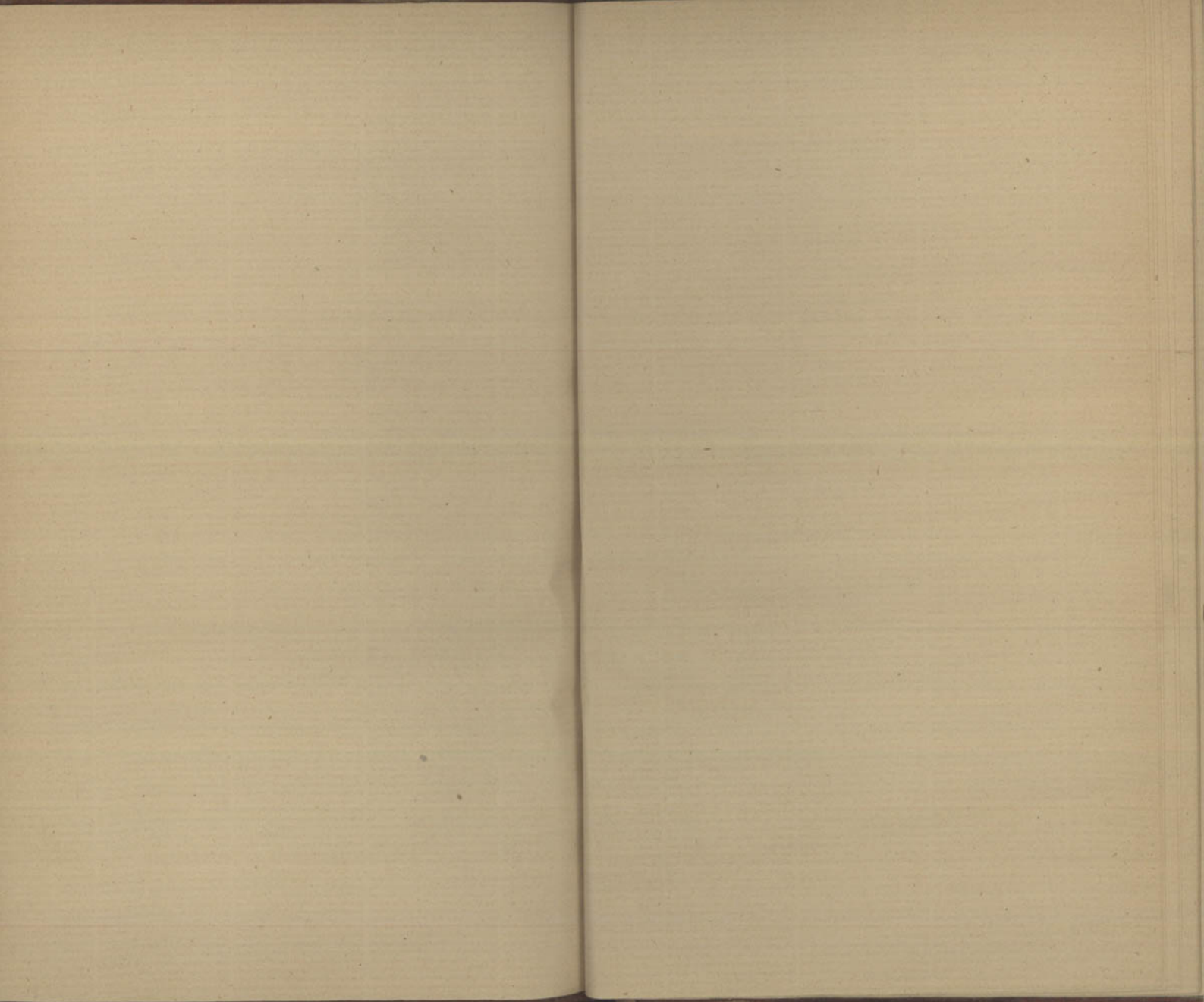
سید هر بعد از یک ماه یا یک ل اگر یکا در تمام قیمت را بخواند آن
نخواهد یا بتولید بر هر یکا آن هم ضعیف میکند و منتهی ضرر آن
تا جرح فطرت و آن خواهد بود و شک نیست که در تمام ارباب میتوان
بافت نفرین کرد که با سه فولد کفی تمام میخواند ضرر فرغ را
بخواند قبول نمائید و اگر وقت در برزخ نفی نفی نمائید
که فکر میخواند معنی بشر پس دیگر در حق قرآن است
کفر خواهد بود لازم بخواند که این نقص را در شرک است
کافیه است که در شرک است نمیشد نفی نمیشد که هر که در شرک
هم قبول کفیم و از برای هر هم یک قرآن یا قرآن است
و بعد هر که میگوید بخواند اگر یکا در سه بر منته که اگر یکا در تمام
قیمت این اقامت را مطاع کند و فریاد فقره هم این قرآن را باین
که دادم مال و حق یکا را خواهد بود و یکا در حق خواهد بود
که آن اقامت میفرماید قبول کرده و ضعیف نمیشد و فقره در آن
فرع بعد از آن اقامت حق میفرماید داشته باشم ریت بخواند

اصبر اگر بهر نظم خلی مناسب و لازم است پشکاری مختار و نتیج
 ساریس هم بیار نشیته بسنی هم که هر یک از ثبایه بهر هر مختار
 دآن منفع خرا را هم بآدم خرم نه در دست نه کالی است اگر
 منفع شری این منفع خرا هم بجان اصبر و خواهر دار که کس کس
 هم این هفت نفر باقی قیمت را بذر است خواسته دلو و دکر دانی
 هفت نفر کس تر از قیمت الهام شود با هر ضرر را دقا مخر است
 اگر بخوبی بهر بدون میانی تا سبب است آن اعتبارات را متصفیات
 کپانی خارج بهر که منفع خرا بهر موافق خارجی در دست
 رطرا نما خواهر بهر که کوی هفت نفر است که منفع کپانی
 تا سبب است را هفت نفر باقی آن شرط برتر بهر بهر بهر
 اعتبارات را برای آن تا سبب است که بهر بهر از آن میانی
 قرار گرفت نخواه کپانی بهر لازم است منفع کوی و حقوق و کس آن

تأیید را بقدر قوت عالم واجب کفایه دلایر شد نوشته که خداوند
و خداوند است و حق که با خواهر بود و حق می بینم بعضی از این است و از
به عنوان می بیند و خط کار را در این فقره خواهر بود یعنی آن اعتبار
که می کند و داده اند یا به هر چه نفسند محض خداوند را به هر حال
به هر چه باز به هر چه می بیند که اعتبار است که می کند از قبیل کار خدای
به هر کار غیر که است و خداوند محال و خداوند را حق این می کند یعنی خود
اعتبارات این می کند باشد و مخصوص به هر شرطی که به هر از این هر چه
که بخواند به هر اول یا به هر چه می کند تأیید است تصدیق نماید
و در صورت شرط بعدی این می کند تأیید است حق رحمان خواهد داشت
و این حق رحمان حق نفس و اطمنی خواهد بود زیرا که می کند تأیید است
عمر و اخلاص است و در آن به هر چه می کند و خداوند را یکپاره می فرماید و هر چه
در روز است از کس می بیند که تمام مردم منزه از احوال خود
بوده اند و در روز است ناخوشی که به هر روز می کند که می کند کار
حق می کند ان الله همه اهل عالم را به هر چه می کند که می کند

تائیدت را هر طور است بر پانزدهم و حق زراعت اورا بقدری که
تجدید وسیع و مضبوط بفرماید بنویسد بانه علم

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۳۷۳۲۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب توصیحات نظم الدوله

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۴۱۱۱۶ اهدای آقای علی رضا جبارنفا

۱۰۱

